

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๕

จุดหมายปลายทางของสวากขาตธรรม

เราที่ได้ช่วยพี่น้องทั้งหลายนี้ เราช่วยด้วยการพิจารณาเต็มหัวอกทุกด้านทุกทางนะ ผลจะออกแง่ใด ๆ พี่น้องทั้งหลายก็ทราบไปตามที่กล่าวมาแล้วแหละ นี่ได้พยายามเต็มกำลังตลอดมา นี่ก็กำลังอยู่กับพี่น้องทั้งหลายเรียกว่ากวนกันแหละ ทอง ๑๐ ตันนี้ ก็เพราะคิดหมดแล้วเมืองไทยเรา ทอง ๑๐ ตันนี้เท่านั้นที่จะยกเมืองไทยเราขึ้นด้วยความสง่างาม มองที่ไหนมองหมดแล้วนะ อันนี้จะตอบรับความล่มจมที่ผ่านมาเมื่อ ๓-๔ ปีนี้ได้เป็นอย่างดี นี่ละจึงว่าเมื่อช่วยชาติ อะไรเป็นเครื่องหมายของการช่วยชาติ จึงต้องยกเอาทองคำขึ้น นี่เราก็จะพยายาม เวลานี้ก็ยังเหลืออยู่ ๔ ตันกว่าเท่านั้นเอง เราได้แล้ว ๕ ตันกว่าแล้ว จะพยายามให้ได้ตามความมุ่งหมาย เพื่อจะเทิดทูนเมืองไทยเราขึ้นถึงความสง่างาม นี่หลักใหญ่ที่เราได้พยายามอยู่เวลานี้

ส่วนดอลลาร์ได้เท่าไรมันก็นวนกันไปนั่นแหละ เวลานี้ก็ได้ ๗ ล้านแล้ว กว่าทองคำจะถึง ๑๐ ตัน ดอลลาร์เราก่อนข้างแน่ใจว่าจะต้องถึง ๑๐ ล้านนะ เวลานี้ได้ ๗ ล้านแล้ว จะนวนกันไปเรื่อย ๆ เงินบาทเวลานี้เราก็ช่วยอย่างที่เราเรียนให้ทราบแล้ว เราผู้จัดทำเงินสดนี้ไม่ใช่เล่นเหมือนกัน โอ้ หนักเหมือนกัน คือที่หลักใหญ่จ่อใส่ทองคำ เราเอาเงินสดนี้ซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวง แต่ครั้นแล้วทั่วประเทศไทยเราก็ก้านของคลังหลวงทั้งนั้นนะ คนนั้นชาตินี้ ๆ ล้อมหน้าล้อมหลังเลยไม่ทราบจะแยกไปทางไหน สุดท้ายคลังหลวงใหญ่เลยจะไม่ได้ มีแต่ลูกเอาไปกินหมด พ่อเลยไม่ได้จะว่าไง คลังหลวงใหญ่เป็นพ่อเป็นแม่ ใ้ลูกคลังหลวงใหญ่มั่นมากเหลือเกิน คนนั้นมาชื่อนั้น คนนี้มาชื่อนี้ ก็ต้องแยกไปทางโน้นแยกไปทางนี้ ไม่ใช่เล่นเหมือนกัน โอ้ หนักมาก

เวลานี้ก็ได้เรียนให้พี่น้องทั้งหลายทราบ เงินสดเราที่อยู่ในธนาคารไม่ต่ำกว่า ๕๐ ล้านแหละ ส่วนมากถ้าอยู่ในธนาคารนี้เราจะเอาออกซื้อทองคำทั้งหมดไปเลย ไม่แยกออกมาเพื่อประชาชนทั่วประเทศไทยเรา เราเอาที่ไม่ได้เข้านั้น พอมาก็แยกออก ๆ ส่วนไหนที่เข้าบัญชีเรียบร้อยแล้ว แยกจากบัญชีซื้อทองคำดังที่เคยปฏิบัติมานะ สำหรับเงินสดที่เราได้เข้าบัญชีโครงการช่วยชาติแล้วนั้น ยังไม่ปรากฏว่าเราได้เอาออกไปทางอื่นนะ มีแต่ซื้อทองคำ ๆ เข้า ๆ อยู่ตลอดมา เวลานี้เงินสดเราอย่างน้อยไม่ต่ำกว่า ๕๐ ล้านแหละ อันนี้ก็เจียดเอาไว้ไม่ให้ใครมาแตะ มีอะไร ๆ ก็แยกเอาออกจากนี้ไม่ให้เข้าไปในนั้น แยกออกช่วย ๆ เรื่อย ๆ ไป

คือความจำเป็นอย่างมากเวลานี้ก็คือโรงพยาบาลต่าง ๆ อันนี้หนักมากนะ ทางโรงพยาบาลเมื่อเขาไม่จำเป็นเขาก็ไม่มาขอเรา เราก็เห็นใจทางโรงพยาบาล เมื่อจำเป็นจริง ๆ แล้วค่อยมา เมื่อเป็นอย่างนั้นเราก็ต้องเห็นใจกัน เมื่อมาหากันแล้วก็ต้องเจียดให้กัน ๆ แบ่งทางโน้นทางนี้แบ่งรับแบ่งสู้ทั่วถึงกัน นี่ที่ว่าเงินที่เขาเข้าทองคำไม่ได้ตามกำหนดกฎเกณฑ์ก็เพราะเหตุนี้เอง ฟัน้องทั้งหลายก็ทราบแล้ว ซึ่งเคยเรียนให้ทราบ

นี่ตลาดยาวก็ตึกใหญ่ ๒ หลัง ๓ ชั้นโน้นนะ ของเล่นเมื่อไร เวลานี้กำลังรื้อถอน ไม้ที่มันชำรุดทรุดโทรมอะไร ๆ ออกแล้วจะปลูกใหม่เริ่มด้วยกันนั้นแหละ พอรื้อถอนเสร็จแล้วก็ปลูกใหม่ นี่ก็ไม่ใช้เล่น ใครถามเราไม่อยากจะตอบนะว่าจะหมดไปเท่าไร ๆ คือเราเอาความสมบูรณ์ด้วยเหตุด้วยผล ที่จะจ่ายมากน้อยในแต่ละแห่ง ๆ เป็นประมาณ เราไม่เอาเงินไปกำหนดว่าที่นั้นจะจ่ายให้เท่านั้น ทำอย่างนั้นไม่ได้ มันเหมือนนับเบี้ยใส่มือกัน ยื่นมายื่นไปเหมือนเขาซื้อขายกัน อันนี้ไม่ใช่การซื้อขาย เป็นเรื่องช่วยกันการอนุเคราะห์กัน เราจึงเล็งถึงเหตุผลมากกว่าอย่างอื่น จะหมดมากหมดน้อยเท่าไรเมื่อเหตุผลลงกันได้แค่นั้น เอา ช่วยกันได้แค่นั้น พอเสร็จแล้วก็หมดเท่านั้นพอ

เราไม่กะไม่ตวงไว้แหละ ว่าอันนั้นหมดเท่านี้ ๆ คือเผื่อไว้ตามเหตุที่จำเป็น ๆ เมื่อสมควรได้แล้ว ออกละที่นี้ละ ช่วย ๆ ๆ อย่างตลาดยาวนี้ ๒ หลังยังไม่แล้วนะ ยังจะมีอะไรแทรกเข้ามาอีก เพราะทางเรือนจำงบประมาณไม่ค่อยได้ ความจนตรอกจนมุมมันก็รวมอยู่ในนั้น พวกนักโทษก็จำเป็น เราก็เห็นนักโทษก็คน เราก็คน มองดูเรื่องของคน ความผิดความพลาดมีได้ด้วยกันทุกคน ใครพลาดทางไหนเมื่อพลาดพลั้งไปแล้วก็ต้องช่วยเหลือกันตามกำลังที่จะช่วยได้

เวลานี้กำลังเริ่มตลาดยาวแห่งเดียวแต่เป็น ๒ หลัง จากนั้นก็ทางพังงา โรงพยาบาล ทางจังหวัดพังงา อันนี้ก็มอบให้ท่านตลาด ท่านตลาดท่านเป็นเจ้าอาวาสอยู่ในตัวจังหวัดพังงา อยู่บนภูเขา ท่านเป็นพระวัดนี้ออกไป ที่นี้เมื่อทางนั้นขอร้องมาด้วยความจำเป็นเราจึงติดต่อไปหาท่านตลาด ให้ท่านตลาดเป็นผู้คอยดูแลควบคุมประสานกันกับหมอที่โรงพยาบาลเกาะยาว นี่มอบให้ท่านตลาดเป็นผู้ติดต่อกับโรงพยาบาลแทนเรา นี่ก็กำลังเริ่มแล้ว เวลานี้เริ่มพร้อมกันกับทางตลาดยาว อันนี้ให้เป็นเรื่องของท่านตลาดทั้งหมด เรามอบไว้แล้วว่าให้ทำให้ดีนะ นี่สำคัญอันนี้ บอกทำให้ดี แล้วทุกสิ่งทุกอย่างการจับการจ่าย คอยบอกมาเท่านั้นเราจะเป็นผู้จ่ายแต่ผู้เดียว แต่เรื่องอะไรนั้นให้ท่านตลาดมีอำนาจหน้าที่เต็มเหมือนกันกับเราไปสั่งเอง เราสั่งเรียบร้อยแล้ว ให้ท่านตลาดเป็นผู้ทำงานประสานกับหมอ จะสั่งเสียอะไรก็เป็นเรื่องของท่านตลาดเอง จะบอกให้ทำอะไร ๆ ให้ทางโน้นทำเอง เวลานี้ตลาดยาวก็ ๒ ตึกแล้วก็ทางโรงพยาบาลเกาะยาว ๑ ตึก นี่กำลังขึ้นพร้อมกัน ๓

ส่วนทางท่าอุเทนนี้คงจะถึง ๗๐% แล้วแหละ เราคิดว่าอย่างน้อย ๗๐% ส่วนโนนสังนี้มันจวนเต็มที่แล้ว มีแต่ติดพื้นติดไฟบานประตูหน้าต่าง นอกนั้นเรียบร้อยหมดแล้ว แล้วลาดพื้นก็มีเท่านั้นเอง ส่วนใหญ่ผ่านมาเรื่อย ๆ อย่างนี้แหละ ที่นี้การช่วยเหลือโรงพยาบาลต่าง ๆ จึงพูดไม่ได้ละเวลานี้เพราะมันกำลังเข้าจุดใหญ่ โรงพยาบาลไหนก็ต้องให้รอจังหวะเสียก่อน เพราะเวลานี้เรากำลังเข้าจุดใหญ่ นี่ละที่ว่าเงินช่วยชาติเรา มันก็ได้ช่วยชาติไปทางนี้ก็ทั่วประเทศไทยไปเสีย ช่วยชาติที่จะเข้าคลังหลวงก็เลยเปิดประตูไว้อย่างนั้น ไม่มีทองเข้าไป เปิดประตูคอยรับทองคลังหลวง แล้วลูก ๆ ของคลังหลวงเอาไปกินหมด เข้าใจไหม ทั่วประเทศลูกของคลังหลวงเอาไปกินหมด

การเทศนาว่าการพี่น้องทั้งหลายก็คงจะทราบเรียบร้อยแล้ว การเทศน์นี้เราจะเทศน์ให้เท่าที่จำเป็น เราจะไม่เทศน์เหมือนแต่ก่อน เพราะธาตุขันธ์เป็นไปไม่ได้แล้ว เสียงก็ฟังซิ เทศน์เสียงแหบเสียงเครือจนจะไม่ออกเทศน์ที่แรกนะ ครั้นต่อไปก็ค่อยชัดเจนขึ้น ๆ เรื่อย ๆ เราจะเทศน์ให้เฉพาะที่จำเป็น ๆ ด้วยความเกี่ยวข้องกับทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน ที่เราเป็นผู้ขอร้องจากพี่น้องทั้งหลายในทองคำจำนวนนี้ เรื่องจึงเกี่ยวข้องกันกับการเทศนาว่าการในนามเราเป็นผู้นำไปโดยปกติ นี่ละที่มีการเทศน์นี้คือมันเกี่ยวข้องกับทองคำ ถ้ามีตั้งแต่ทองคำ ๑๐ ตันไม่มีเทศน์อะไรเลย ชัดกัน ต้องมีผู้นำ ใครเป็นผู้นำก็เราเป็นผู้นำ นำมาก็ต้องมีสายเกี่ยวข้องกันอย่างนี้แหละ จนกว่าทองคำเรียบร้อยเมื่อไรมันล้มเองนะการเทศนาว่าการ ล้มด้วยธาตุด้วยขันธ์ เราไม่ล้มในทางจิตใจจิตใจหรือธรรมเราไม่ล้ม

เราพูดจริง ๆ ความเมตตาสุดส่วนแก่โลกทั่ว ๆ ไป เราอย่าว่าแต่เมืองไทยเราเลย โลกทั่ว ๆ ไป เทวบุตรเทวดา อินทร์ พรหม มีเหมือนกันกับมนุษย์เรา มากกว่ามนุษย์เรา ท่านทั้งหลายยังให้พวกดาบอดมันโกหกอยู่หรือ เทวบุตรเทวดา อินทร์ พรหม ไม่มี เหล่านี้ละ พวกดาบอดมันออกหน้าออกตานะ อวดดีบอวดดี พวกดาตีกีพลอยไปกับคนดาบอดให้มันจูงลงเหวลงบ่อไปหมดนะเวลานี้ นี่ละเรื่องความเมตตาพระพุทธเจ้าและสาวกผู้เชี่ยวชาญทำประโยชน์ให้โลก เทวบุตรเทวดาก็เป็นบริษัทบริวารของท่านอย่างนี้เหมือนกันกับเรานี้ละ ผิดอะไร

ตาเป็นใหญ่ในทางดู อะไรใหญ่กว่าตาไม่ได้ หูเป็นใหญ่ทางฟัง เราก็ดูเห็นอยู่ในตัวของเรา มันใหญ่คนละทิศละทาง ตาจะปฏิเสธว่าเสียงไม่มีไม่ได้นะ หูจะปฏิเสธว่ารูปไม่มีไม่ได้ ที่เป็นวิสัยของตาเห็นอยู่นี้ละ แล้วที่นี้เสียงไม่มี เสียงนี้เป็นวิสัยของหูจะรับฟัง มันเป็นใหญ่คนละทิศละทางตามหน้าที่ของตัวเอง นี่วิถิจิตใจและธรรมของพระพุทธเจ้าก็เหมือนกัน ควรจะออกรับทางไหนมันก็แบบเดียวกันนี้เอง เรายังจะปฏิเสธอยู่

เธอ อย่างตา หู จมูก ลิ้น กาย เราใช้คนละทิศละทาง เรายังใช้มาตลอดตามหน้าที่ของมันนั่นแหละอวัยวะของเรา

ทีนี้จิตใจที่ท่านบรรจุธรรมไว้อย่างพระพุทธเจ้าพระอรหันต์ท่านผู้เชี่ยวชาญ ท่านบรรจุไว้เต็มแล้วควรจะออกเงไหนท่านก็ออก แม้แต่มนุษย์นี้ก็ยังไม่ออกเงต่าง ๆ กันไม่ได้เหมือนกันนะมนุษย์ แล้วจากนั้นก็เทวดา อินทร์ พรหม พวกเปรตพวกผีประเภทต่าง ๆ ที่จะสงเคราะห์กันในแง่ใด ๆ เป็นวิธีการของธรรม ของท่านผู้เมตตาโลกจะสงเคราะห์ตามกาลหรือสถานที่อันควร ท่านก็ทำของท่านไปอย่างนั้น แต่เมื่อไม่มาเกี่ยวข้องกันก็เหมือนสิ่งนั้นไม่มี เช่นเดียวกับเวลาท่านเกี่ยวข้องกับพวกเทพพวกเทวบุตร เทวดาก็เหมือนมนุษย์ไม่มี แบบเดียวกัน ท่านไม่ได้เอามาพูด เวลาเกี่ยวข้องกับเทวบุตร เทวดา สอนเทวบุตรเทวดาง่ายกว่าสอนมนุษย์มากนะ มนุษย์มันขี้เหินด้วย เทวดาไม่ค่อยขี้เหิน จึงสอนง่ายกว่ากัน

คนหนึ่งเห็นด้วย ๑๐ คนค้าน เป็นอย่างนั้นนะ เทวดาไม่ได้ค้าน จึงต่างกันอย่างนี้ ศาสนาพระพุทธเจ้าสมบูรณ์แบบยังบอกแล้ว ไม่ลบล้าง อะไรมีบอกว่ามี ควรจะสงเคราะห์สัตว์โลกประเภทใดสงเคราะห์ตามนั้น ๆ ตามฐานะของศาสดาองค์เอก เราไม่รู้เรื่องราวราวหนวาทาบอด ไปคอยลบล้างคอยต้านทาน คอยทำลายศาสดาองค์เอก มีแต่พวกตาบอดทั้งนั้นไปทำอย่างนี้ พวกเราให้พิจารณาตัวให้ดี อย่าทะนงนะความอวดดีของเราเนี่ยละมันจะพาเราให้จม พระพุทธเจ้าพระองค์ไม่ได้จม ไม่ได้สอนสัตว์โลกให้จมด้วย พวกเราทั้งตัวเองก็เป็นความสำคัญเพื่อตนจะลุ่มจม แล้วก็กวาดต้อนไปหาคนอื่นให้ลุ่มจมไปด้วยกัน มีแต่พวกตาบอดทั้งนั้น นี่ละที่ว่าศาสนาจะไม่มี ๆ คือพวกหนวาทาบอด มันหนาแน่นขึ้นทุกวัน ๆ มันลบล้างออกสนาม

คลื่นของสัตว์ตาบอดนี้คลื่นมหาสมุทรสู้ไม่ได้นะ มากกว่านั้นหนักหนากว่านั้นอีก พระพุทธเจ้าจึงท้อพระทัยนี้ เรายังมีวาสนาบาร์มีพอสมควรเชื่ออรรถเชื่อธรรมแล้วมีนิสัยรักกันได้กับของดี ๆ คืออรรถคือธรรมเป็นของเลิศเลอสุดยอด คือธรรม นี่เรายังมีนิสัยพอรับได้ ผู้ที่มีแต่หู ตา จมูก เป็นขงทั้งท่อนั้นเต็มบ้านเต็มเมืองมันรับไม่ได้มีเยอะ พวกที่รับไม่ได้พวกทะนงตนสุดยอดแล้วพวกนี้แหละจะจมปิ้งเลยเถียว ไม่มีใครจะอวดเก่งต่อศาสดาแล้วได้ชัยชนะมาครองตัวเอง เขี่ยบศาสดาลงแล้วได้ครองความสุขความเจริญยิ่งกว่าศาสดาองค์เอก ไม่มีแม้รายเดียว มีแต่พวกที่จะจมทั้งนั้นแหละ

ธรรมของพระพุทธเจ้าเป็นของเล่นเมื่อไร ท่านจึงบอกวิธีการ ศาสนธรรมที่เรียกว่าสาวกชาตธรรมตรัสไว้ชอบแล้ว ๆ นี่แหละคือทางเดิน ทางเปิดสิ่งทั้งหลายออก นี่พระองค์ได้เปิดหมดแล้ว เห็นเรียบร้อยแล้วจึงเอาธรรมประเภทนี้มาสอนโลกให้

ก้าวเดินตามวิธีนี้ การไปเป็นประโยชน์ส่วนตัวก็จะดีขึ้นด้วยการแนะนำสั่งสอนของพระพุทเจ้า คำว่า สวากขาตธรรม คือตรัสไว้ชอบแล้วตรัสไว้ดีแล้ว ไม่มีอะไรขัดแย้งหรือบกพร่องแม้แต่ชนิดเดียว จึงเรียกว่าสวากขาตธรรม ตรัสธรรมสอนโลกสอนอย่างนี้นะ ที่เราสวดอยู่ทุกวันนี้ สวากขาโต ภคตา ธมฺโม นั่นแหละ

สวากขาโต คือสวากขาตธรรมนั่นเอง ตรัสไว้ชอบแล้ว ๆ ไม่มีผิดมีพลาด พระองค์นำมาสอนโลก ผู้ปฏิบัติตามสวากขาตธรรมนี้ก้าวเดินตามนั้นจะเจออะไร ถ้าไม่เจอตามสายทางที่ทรงสอนไปแล้วนั้น เจอเรื่อย ๆ ๆ จนถึงวิมุตติหลุดพ้นเป็นจุดหมายปลายทางจากสวากขาตธรรมนี้ทั้งนั้น นอกจากนี้ไปไม่ได้นะ ความอวดดีอวดเด่น หูหนวกตาบอดอย่าไปอวดธรรม ลงหลวงบ่อกันทั้งนั้น ไม่มีทาง อย่าไปหวังนะ ใจความหวังมันเต็มตัว ๆ นั่นแหละ แต่ไม่เห็นสมหวัง มันก็ไม่เห็นโทษแห่งความหวังบ้า ๆ บอ ๆ นั่นนะ ถ้าทำตามธรรมแล้ว เอ้า หวังตามธรรม ทำตามธรรมได้ตลอด ๆ ถ้าหวังตามกิเลสวิ่งตามกิเลสไม่มีทาง เอ้า จับคำนี้ไว้ให้ดีนะ วิ่งตามกิเลสหวังตามกิเลส วิ่งตามกิเลสไม่มีทาง มีแต่จมไปเรื่อย ๆ ถ้าวิ่งตามธรรมหวังตามธรรมได้โดยลำดับลำดับา จนถึงวิมุตติหลุดพ้นได้ไม่สงสัย พวกกันจำเอานะ วันนี้ก็พูดเพียงเท่านั้นแหละ

เมื่อวานนี้ทองคำได้ ๑ บาท ดอลลาร์ได้ ๗ ดอลลาร์ กฐินเงินสดได้ ๑ กอง รวมทองคำทั้งหมดทั้งที่เข้าแล้วและยังไม่เข้าคลังหลวงได้ ๕,๒๖๑ กิโล กฐินทองคำ ๘๔,๐๐๐ กองนั้น ทองคำได้แล้ว ๑๐๗ กอง เท่ากับน้ำหนัก ๒๖ บาท ๓ สลึง เงินสดได้แล้ว ๑,๘๔๒ กอง เท่ากับเงิน ๒,๙๔๗,๒๐๐ บาท รวมกฐินทองคำและเงินสดได้ ๑,๙๔๙ กอง ไม่รวมเชื้ด ยังขาดอยู่อีก ๘๒,๐๕๑ กอง กรุณาก้าวเดินตามนี้ไปทุกวันได้ทุกวัน ๆ

นี่ทางพระก็กำลังพยายามชวนชวายนกัน ดังที่อาจารย์นิตพุดตะกั๊ว วัดนั้นได้เท่านั้นกิโล ไม่ใช่พระตายกันหมดแล้วหรือ วัดหนึ่งได้ตั้ง ๔-๕ กิโล จะเอาเงินมาจากไหนถึงได้ว่าอย่างนั้นละซี ที่ว่านี่คือประชุมกัน ทางวัดก็ประชุมกัน แต่ละวัด ๆ พยายามชวนชวายนตามแต่จะได้อะไรมาเท่าไร ท่านคงไปตกลงกันเองวัดนั้นให้ได้เท่านี้เท่านี้ สำหรับเราเองเราไม่บอก มีแต่ให้แยกให้แยกกันไปตามกำลังของแต่ละแห่ง ๆ ในวัดนั้น ๆ แล้วก็รวมกันเข้ามา อันนี้เราเป็นผู้สั่งเอง ส่วนที่จะแยกแยกไปวัดไหนเท่าไร ๆ ให้เป็นเรื่องของท่านพิจารณากันเอง วัดที่เราพูดนี้หมายถึงวัดกรรมฐาน ไม่ว่าที่ไหน ๆ แยกกันไป เฉพาะในวงหลวงปู่มั่นนี่เรียกว่าไปทั่วกันหมดเลย

พวกเด็กเล็กเด็กน้อยก็พากันจำเอานะมาเรียนนะ มีอาจารย์ติดตามด้วยหรือเปล่า หรือมีตั้งแต่เด็กมา ครูอาจารย์มาหรือเปล่า ถ้าไม่มาจะไล่เด็กกลับทุกคนเลยทีไรนะ เราจะเอาครูอาจารย์มาทราบกัน

อ่านธรรมะหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่ www.luangta.com